

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH**

z dnia 2 lipca 1935 r.

w sprawie wykonania ustawy o nadzorze nad hodowlą koni.

Na podstawie art. 1, 4 — 7 i 12 ustawy z dnia 13 marca 1934 r. o nadzorze nad hodowlą koni (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 284) zarządzam co następuje:
Do art. 1.

§ 1. Księgi stadne koni będą prowadzone według zasad ustalonych w zarządzeniu Ministra Rolnictwa z dnia 4 grudnia 1931 r. w sprawie ksiąg stadnych koni (Monitor Polski Nr. 295, poz. 390).

§ 2. (1) Księgi ogierów i klaczy zarodowych dzieli się na księgi wstępne i księgi główne. Każda z ksiąg dzieli się na dwie części: A) ogiery i B) klacze.

(2) W okręgu działania izby rolniczej może być prowadzona tylko jedna wstępna i jedna główna księga ogierów i klaczy zarodowych.

§ 3. (1) Do ksiąg ogierów i klaczy zarodowych nie mogą być wpisywane te ogiery i klacze, które posiadają warunki, wymagane do wpisania ich do księgi stadnej.

(2) Do odpowiedniej części księgi wstępnej wpisuje się ogiery, uznane zgodnie z § 10, i klacze, uznane za odpowiednie do hodowli (§ 5 i 6).

(3) Do odpowiedniej części księgi głównej wpisuje się ogiery i klacze, które odpowiadają warunkom, podanym w ustępie poprzedzającym, i pochodzą po ogierach państwowych, albo po ogierach lub klaczach, wpisanych do jednej z prowadzonych w Polsce ksiąg stadnych; nadto mogą być wpisywane ogiery i klacze, które odpowiadają warunkom, podanym w ustępie poprzedzającym, a pochodzą po ogierach państwowych państw obcych, albo po ogierach lub po klaczach, wpisanych do zagranicznych ksiąg stadnych.

§ 4. (1) Wpisania ogiera lub klaczy do księgi ogierów i klaczy zarodowych dokonywa ta izba rolnicza, w której okręgu działania ogier lub klacz ma miejsce stałego postoj. Dokonanie wpisu ogiera izba rolnicza poświadcza na świadectwie uznania.

(2) Wpisanie ogiera lub klaczy do księgi ogierów i klaczy zarodowych ważne jest na czas uznania ogiera (§ 10) lub klaczy (§ 5) za odpowiednie do hodowli.

(3) Izba Rolnicza może wpisać klacz do księgi ogierów i klaczy zarodowych bez uprzednich oględzin (§ 5):

a) na podstawie zaświadczenia o wpisaniu klaczy do księgi ogierów i klaczy zarodowych innej izby rolniczej;

b) w okresie do dnia 31 grudnia 1937 r. na podstawie świadectwa zarejestrowania klaczy jako zarodowej, wydanego na zasadzie dotychczasowych przepisów.

(4) Postanowienie ustępu poprzedzającego stosuje się jedynie wówczas, gdy klacz nie należy do rasy lub typu, uznanych za nieodpowiednie dla obszaru, w którego obrębie klacz ma miejsce stałego postoju.

(5) Na żądanie właściciela klaczy izba rolnicza wydaje zaświadczenie o wpisaniu klaczy do księgi ogierów i klaczy zarodowych, według wzoru zał. Nr. 1.

§ 5. (1) O uznaniu klaczy za odpowiednią do hodowli orzeka izba rolnicza na podstawie oględzin, dokonanych przez wyznaczonego przez izbę pracownika izby lub organizacji hodowlanej, posiadającego odpowiednie kwalifikacje.

(2) Właściciele klaczy, ubiegający się o wpisanie klaczy do księgi ogierów i klaczy zarodowych, powinni doprowadzać je na przeglądy, których miejsca i terminy izba rolnicza ustali i poda do publicznej wiadomości.

(3) Klacz zostaje uznana za odpowiednią do hodowli na przeciąg czterech lat, licząc od 1 stycznia roku, w którym została uznana.

§ 6. Za odpowiednie do hodowli mogą być uznane klacze:

- a) które ukończyły trzy lata, są dobrze rozwinięte, posiadają prawidłową budowę i prawidłowy ruch,
- b) nie są dotknięte ślepotą miesięczną, wargłowieniem, dychawicą, dychawicą świszczącą,
- c) nie posiadają wrodzonych wad kopyt lub wad kostnych (włogaczny, obrączek kostnych),
- d) nie należą do ras i nie wykazują cech charakterystycznych dla ras lub typów, uznanych za nieodpowiednie dla obszaru, w którego obrębie mają miejsce stałego postoju oraz
- e) w ciągu trzech ostatnich lat nie jałowiały.

§ 7. Wiek konia, określony w rozporządzeniu niniejszem, liczy się od 1 stycznia tego roku, w którym koń się urodził.
Do art. 4.

§ 8. (1) W skład komisji kwalifikacyjnej wchodzi: jako przewodniczący — kierownik właściwego państwowego stada ogierów, jako członkowie — wyznaczony przez izbę rolniczą pracownik izby lub organizacji hodowlanej, posiadający odpowiednie kwalifikacje, przedstawiciel Ministerstwa Spraw Wojskowych i do orzekania o stanie zdrowotnym ogierów — powiatowy lekarz weterynaryjny.

(2) Jeżeli w okręgu działania państwowego stada ogierów zajdzie potrzeba uruchomienia kilku komisji kwalifikacyjnych, przewodniczących tych komisji kwalifikacyjnych, którym kierownik państwowego stada ogierów przewodniczyć nie jest w możliwości, wyznacza Minister Rolnictwa i Reform Rolnych na wniosek izby rolniczej.

(3) Przewodniczącemu komisji kwalifikacyjnej zastępuje w razie jego nieobecności członek, biorący udział z ramienia izby rolniczej, powiatowego zaś lekarza weterynaryjnego — inny lekarz weterynaryjny, wyznaczony przez starostę.

(4) Do ważności uchwał komisji kwalifikacyjnej potrzebna jest obecność przewodniczącego lub jego zastępcy oraz dwóch członków komisji, w tym lekarza weterynaryjnego. Uchwały komisji kwalifikacyjnej zapadają większością głosów; w razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

§ 9. (1) Przeglądy ogierów odbywają się corocznie w czasie między 1 lipca a 1 listopada z wyłączeniem okresu żniw.

(2) Okręgi przeglądowe, miejsca oraz terminy przeglądów ustala izba rolnicza w porozumieniu z właściwym wojewodą oraz z właściwymi dowódcami okręgów korpusów na wniosek przewodniczącego komisji kwalifikacyjnej i ogłasza je za pośrednictwem zarządów gmin w każdej miejscowości przynajmniej na 14 dni przed przeglądem.

(3) Izba rolnicza może w sposób, przewidziany w ust. (2), zarządzić dodatkowy przegląd ogierów, które nie mogły być doprowadzone przed komisję kwalifikacyjną we właściwym czasie.

§ 10. (1) Komisja może uznać za odpowiednie do hodowli ogiery, które:

- a) ukończyły trzy lata lub w najbliższym okresie stanowienia ukończą trzy lata, posiadają zadawalającą budowę i ruch,
- b) nie są dotknięte ślepotą miesięczną, wargłowieniem, dychawicą, dychawicą świszczącą,
- c) nie posiadają wrodzonych wad kopyt oraz wad kostnych (włogaczny, obrączek kostnych),
- d) nie należą do ras i nie wykazują cech charakterystycznych dla ras lub typów, uznanych za nieodpowiednie dla obszaru, na którym ogier ma miejsce stałego postoju.

(2) Stwierdzenie u ogiera przez lekarza weterynaryjnego jednej z wad określonych w ust. (1) pkt. b) jest wiążące dla komisji kwalifikacyjnej.

(3) Ogier zostaje uznany za odpowiedniego do hodowli na przeciąg czasu do końca roku następującego po tym, w którym został uznany.

(4) Komisja kwalifikacyjna może przeciąg czasu, na który ogier zostaje uznany ustalić: w stosunku do ogierów zaliczonych do pierwszej kategorii (§ 11) do końca roku trzeciego, następującego po tym, w którym ogier został uznany, w stosunku zaś do ogierów, które ukończyły piętnaście lat i przed osiągnięciem tego wieku w ostatnich trzech latach były uznane zgodnie z paragrafem niniejszym — na czas nieograniczony.

§ 11. Ogiery uznane zgodnie z § 10 zostają przez komisję kwalifikacyjną zaliczone do jednej z trzech kategorii:

- a) do kategorii pierwszej zalicza się ogiery, które ukończyły pięć lat, wyróżniają się prawidłową budową, posiadają prawidłowy

ruch oraz są wpisane do ksiąg stadnych koni,

- b) do kategorii drugiej zalicza się ogiery, które ukończyły trzy lata, posiadają prawidłową budowę i prawidłowy ruch oraz pochodzą po ogierach państwowych lub po ogierach, albo klaczach, wpisanych do jednej z prowadzonych w Polsce ksiąg stadnych; nadto do kategorii tej mogą być zaliczone ogiery, które ukończyły trzy lata, posiadają prawidłową budowę i prawidłowy ruch oraz pochodzą po ogierach państwowych państw obcych, albo po ogierach lub klaczach, wpisanych do zagranicznych ksiąg stadnych,
- c) do kategorii trzeciej zalicza się ogiery, które w najbliższym okresie становienia ukończą co najmniej trzy lata oraz posiadają zadowalającą budowę i ruch.

§ 12. (1) Jeżeli ilość ogierów, uznanych zgodnie z § 10 nie jest wystarczającą w stosunku do ilości klaczy, znajdujących się na obszarze gminy, komisja kwalifikacyjna wybiera na przeciąg czasu, przewidziany w § 10 ust. (3), z pośród pozostałych doprowadzonych ogierów jednostki najodpowiedniejsze do hodowli, przede wszystkim zaś wolne od wad, wymienionych w § 10 ust. (1) pkt. b) i c), w ilości niezbędnej do zaspokojenia potrzeb hodowlanych gminy.

(2) Ogier uznany zgodnie z ust. (1) może być używany do pokrywania tylko tych cudzych klaczy, które mają miejsce stałego postoju w gminie, dla której został wybrany.

§ 13. Z dokonanego przeglądu komisja kwalifikacyjna sporządza protokół, który powinien zawierać: miejsce i datę przeglądu, skład komisji, ilość ogierów doprowadzonych, ilość klaczy znajdujących się w gminie oraz wykaz ogierów uznanych. Protokół podpisują przewodniczący i członkowie komisji.

§ 14. (1) Orzeczenie komisji kwalifikacyjnej należy ogłosić właścicielowi ogiera niezwłocznie po dokonaniu oględzin.

(2) Orzeczenie to jest ostateczne.

§ 15. (1) Komisje kwalifikacyjne wydają właścicielowi ogiera uznanego bezpłatnie świadectwo uznania (wzór zał. Nr. 2 i 2a).

(2) W przypadku przejścia ogiera uznanego zgodnie z § 10 na stały postój do okręgu działania innej izby rolniczej uznanie ogiera winno być stwierdzone przez tę izbę; uznanie ogiera wygasa, jeżeli należy on do rasy lub typu, uznanego za nieodpowiedni dla obszaru, na którym ma nowe miejsce stałego postoju.

§ 16. Członkowie komisji kwalifikacyjnej, nie będący pracownikami instytucji państwowych lub samorządowych, otrzymują za czas swych czynności w komisjach kwalifikacyjnych zwrot kosztów podróży i diet, według zasad i norm, ustalonych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 28 marca 1934 r.

o należnościach w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 320), przyczem diety w wysokości określonej w § 4 ust. (1) pkt. 1 lit. h) tego rozporządzenia oraz wynagrodzenie za dobę w wysokości $\frac{3}{4}$ tej diety.

Do art. 5.

§ 17. (1) Właściciele ogierów trzyletnich i starszych obowiązani są zgłaszać je corocznie najpóźniej do 1 kwietnia do zarządów gmin, w których obrębie ogiery mają miejsce stałego postoju i zawiadamić zarządy gmin w ciągu 14 dni o wytrzebieciu, padnięciu lub pozbyciu ogiera.

(2) Ogiery, przyprawione na stały postój z innych gmin, powinny być zgłoszone w ciągu 14 dni, licząc od dnia następnego po przyprawieniu.

(3) Zarządy gmin prowadzą spisy ogierów trzyletnich i starszych, mających w gminie miejsce stałego postoju i dokonywają w tych spisach skreśleń i uzupełnień na podstawie wiadomości, zgłaszanych przez właścicieli ogierów lub w inny sposób powziętych. Spisy te zarządy gmin dostarczają komisjom kwalifikacyjnym w dniu i miejscu, wyznaczonym na przegląd ogierów.

§ 18. (1) Nie podlegają zgłoszeniu, wciągnięciu do spisu oraz doprowadzeniu przed komisję kwalifikacyjną ogiery, które:

- a) mają miejsce stałego postoju w Bydgoszczy, Częstochowie, Katowicach, Krakowie, Lwowie, Łodzi, Poznaniu, Sosnowcu, Warszawie i Wilnie,
- b) są przygotowywane w bieżącym roku kalendarzowym do prób dzielności lub biorą udział w próbach dzielności, odbywających się zgodnie z przepisami o wyścigach konnych,
- c) pracują stale w kopalniach pod powierzchnią ziemi,
- d) są używane do badań naukowych lub celów leczniczych w zakładach naukowych lub leczniczych,
- e) znajdują się w zwierzyńcach jako okazy,
- f) biorą udział w popisach na arenach cyrkowych.

(2) Okoliczności, uzasadniające zwolnienie od zgłoszenia ogiera do zarządu gminy i od doprowadzenia przed komisję kwalifikacyjną powinny być stwierdzone zaświadczeniem, a mianowicie: okoliczności, określone w ust. (1) pkt. b) — przez instytucję, urządzającą próby dzielności, w pkt. c) — przez właściwy okręgowy urząd górniczy, w pkt. d) — przez kierownika zakładu naukowego lub leczniczego, w pkt. e) i f) — przez starostę.

(3) Właściciele, zwolnieni od doprowadzania ogierów przed komisje kwalifikacyjne na podstawie postanowień ust. (1), mogą doprowadzać ogiery te przed komisje kwalifikacyjne w celu ubiegania się o uznanie ogierów za odpowiednie do hodowli.

Do art. 6.

§ 19. Termin uiszczenia opłat od ogierów nieuznanych ustala się na czas do 31 marca tego roku, za który opłata przypada.

§ 20. (1) Od opłat wolne są ogiery nieuznane, które:

- a) nie ukończyły czterech lat,
- b) mają miejsce stałego postoju w Bydgoszczy, Częstochowie, Katowicach, Krakowie, Lwowie, Łodzi, Poznaniu, Sosnowcu, Warszawie i Wilnie,
- c) są przygotowywane w bieżącym roku kalendarzowym do prób dzielności lub biorą udział w próbach dzielności, odbywających się zgodnie z przepisami o wyścigach konnych,
- d) pracują stale w kopalniach pod ziemią,
- e) są używane do badań naukowych lub celów leczniczych w zakładach naukowych lub leczniczych,
- f) znajdują się w zwierzyńcach jako okazy,
- g) biorą udział w popisach na arenach cyrkowych,
- h) z powodu podeszłego wieku lub wady organicznej nie mogą być trzebione bez narażenia w dużym stopniu na śmierć lub nieuleczalne kalectwo.

(2) Okoliczności uzasadniające zwolnienie od opłat od ogierów nieuznanych powinny być stwierdzone zaświadczeniami, a mianowicie: okoliczności, określone w ust. (1) pkt. c) — przez instytucję, urządzającą próby dzielności, w pkt. d) — przez właściwy okręgowy urząd górniczy, w pkt. e) — przez kierownika zakładu naukowego lub leczniczego, w pkt. f) i g) — przez starostę, w pkt. h) — przez powiatowego lekarza weterynaryjnego.

(3) Izba rolnicza może zwolnić od opłat od ogierów nieuznanych ogiery, używane w stadninach do próbowania klaczy.

(4) Do czasu przeprowadzenia w poszczególnych miejscowościach przeglądu ogierów w 1935 r. wolne są od opłat ogiery, nieposiadające świadectw uznania, które w 1934 r. po raz pierwszy podlegały doprowadzeniu przed komisje kwalifikacyjne oraz ogiery, które były uznane na podstawie dotychczasowych przepisów.

§ 21. Wytrzebienie, padnięcie lub zabicie ogiera przed terminem uiszczenia opłaty (§ 19) zwal-

nia właściciela od obowiązku uiszczenia opłaty, przypadającej za rok kalendarzowy, w którym ogier został wytrzebiony, padł lub został zabity.

§ 22. (1) Jeżeli właściciel ogiera nieuznanego nie jest w możności z powodu ubóstwa wytrzebić go własnym kosztem, starosta na prośbę i ryzyko właściciela zarządzi wytrzebienie na koszt Państwa przez organa służby weterynaryjnej państwowej lub samorządowej.

(2) Jeżeli wniesienie prośby o wytrzebienie nastąpiło najpóźniej na dwa miesiące przed terminem uiszczenia opłaty od ogiera nieuznanego, odracza ono obowiązek uiszczenia opłaty do czasu wydania decyzji przez starostę. Zarządzenie wytrzebienia ogiera na koszt Państwa zwalnia właściciela od obowiązku uiszczenia opłaty.

§ 23. Izba rolnicza może umarzać zaległe opłaty od ogierów nieuznanych w przypadkach, zasługujących na szczególne uwzględnienie. Umorzenie nie może być stosowane, jeżeli właściciel ogiera był karany za pokrywanie ogierem nieuznanym cudzej klaczy lub za dopuszczenie do powstania warunków, przy których jest możliwe pokrycie ogierem nieuznanym cudzej klaczy.

§ 24. (1) Zarządy gmin prowadzą na ustalonych przez izbę rolniczą wzorach wykazy ogierów, podlegających opłacie, oraz wykazy ogierów, zwolnionych od tej opłaty.

(2) Należną izbie rolniczej część ściągniętych opłat zarządy gmin winny przekazywać izbie wraz z wtórnikami pokwitowań w końcu każdego miesiąca.

Do art. 7.

§ 25. (1) Właściciele ogierów uznanych obowiązani są wydawać właścicielom klaczy świadectwa pokrycia (wzór zał. Nr. 3) — na drukach, których dostarcza bezpłatnie izba rolnicza.

(2) Właściciele ogierów uznanych winni zwracać właściwej izbie rolniczej grzbiety wydanych świadectw po zakończonym okresie stanowienia a najpóźniej do 1 października każdego roku.

§ 26. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Poniatowski*

Izba Rolnicza

w

Załącznik Nr. 1 do rozp. Min.
Roln. i Ref. Roln. z dnia 2 lipca
1935 r. (poz. 339).

Nr.

Z A Ś W I A D C Z E N I E

o wpisaniu klaczy do księgi ogierów i klaczy zarodowych.

Izba Rolnicza zaświadcza, że zgodnie z § 5 i 6 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 2 lipca 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 52, poz. 339) niżej wymieniona klacz została wybrana do hodowli na czas od do 31 grudnia 19..... r. i wpisana do księgi ogierów i klaczy zarodowych za Nr.

Klacz
(nazwa) , dowód tożsamości: Serja Nr. urodzona
..... r. u
(imię i nazwisko hodowcy oraz miejscowość) maść i od-
miany

rasa typ

po ogierze
(nazwa, rasa)

z klaczy
(nazwa, rasa)

wymiary: wzrost cm, obwód klatki piersiowej cm, nadpęcie cm. Właściciel

..... zamieszkały miejsce

stałego postoju klaczy gmina powiat

....., dnia 19..... r.

(pieczęć Izby Rolniczej)

Podpis

W Y C I A G

z ustawy z dnia 13 marca 1934 r. o nadzorze nad hodowlą koni (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 284).

Art. 8.

- (1) Konie wpisane do ksiąg stadnych lub ksiąg ogierów i klaczy zarodowych:
 - 1) nie mogą być przedmiotem wyjątkowego opodatkowania na rzecz samorządu;
 - 2) jeżeli przepisy obowiązujące nie przewidują ulg dalej idących, konie te nie podlegają wykonywaniu świadczeń podwodowych, o ile właściciel uiści równowartość świadczenia w gotówce według taryfy urzędowej.
- (2) Właściciel klaczy wpisanej do księgi ogierów i klaczy zarodowych, nie posiadający innego konia, jest wolny od świadczeń podwodowych.

KOMISJA KWALIFIKACYJNA
przy
..... Izbie Rolniczej
w.....

Załącznik Nr. 2 do rozp. Min.
Roln. i Ref. Roln. z dnia 2 lipca
1935 r. (poz. 339).

Nr.....

ŚWIADECTWO UZNANIA OGIERA.

Komisja Kwalifikacyjna na podstawie art. 4 ustawy z dnia 13 marca 1934 r. o nadzorze nad hodowlą koni (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 284) zaświadcza, że niżej wymieniony ogier zgodnie z § 10 i 11 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 2 lipca 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 52, poz. 339) został uznany za odpowiedniego do hodowli na czas od..... do 31 grudnia 19..... r. i zaliczony do kategorii

Ogier..... dowód tożsamości: Serja Nr..... urodzony.....
..... r. u.....
(imię i nazwisko hodowcy oraz miejscowość)

maść i odmiany.....
.....

rasa..... typ.....

po ogierze.....
(nazwa, rasa)

z klaczy
(nazwa, rasa)

wymiary: wzrost cm, obwód klatki piersiowej..... cm, nadpęcie..... cm.

Właściciel..... zamieszkały.....

miejsce stałego postoju ogiera.....

gmina..... powiat.....

Właściciel lub posiadacz wymienionego ogiera stosownie do art. 3 ust. (1) powołanej wyżej ustawy—
ma prawo pokrywania tym ogierem cudzych klaczy na obszarze

(pieczęć)

Przewodniczący
Komisji Kwalifikacyjnej

Komisja Kwalifikacyjna przy.....
 Izbie Rolniczej w.....
 zaświadcza, że ogier.....
 został ponownie uznany na okres

(pieczęć)

Przewodniczący
 Komisji Kwalifikacyjnej

..... Izba Rolnicza zaświadcza, że ogier..... (nazwa) został wpisany do
 księgi..... ogierów i klaczy zarodowych za Nr.....

....., dnia..... 19..... r.

(pieczęć)

Podpis

KOMISJA KWALIFIKACYJNA

przy

..... Izbie Rolniczej

w

Załącznik Nr. 2-a do rozp. Min.
Roln. i Ref. Roln. z dnia 2 lipca
1935 r. (poz. 339).

Nr.

ŚWIADECTWO UZNANIA OGIERA

Komisja Kwalifikacyjna na podstawie art. 4 ustawy z dnia 13 marca 1934 r. o nadzorze nad hodowlą koni (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 284) zaświadcza, że niżej wymieniony ogier zgodnie z § 12 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 2 lipca 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 52, poz. 339) został uznany dla obszaru gminy..... za odpowiedniego do hodowli na czas od..... do 31 grudnia 19..... r.

Ogier..... dowód tożsamości: Serja..... Nr..... urodzony..... r.

u
(imię i nazwisko hodowcy oraz miejscowość)

maść i odmiany.....

rasa typ

po ogierze
(nazwa, rasa)

z klaczy.....
(nazwa, rasa)

wymiary: wzrost.....cm, obwód klatki piersiowej.....cm, nadpęcie.....cm.

Właściciel..... zamieszkały

miejsce stałego postoju ogiera.....

gmina..... powiat.....

Właściciel lub posiadacz wymienionego ogiera stosownie do art. 3 ust. (1) i (3) powołanej wyżej ustawy — ma prawo pokrywania tym ogierem cudzych klaczy na obszarze gminy

(pieczęć)

Przewodniczący
Komisji Kwalifikacyjnej

Komisja Kwalifikacyjna przy
Izbie Rolniczej w
zaświadcza, że ogier
został ponownie uznany dla obszaru gminy
.....
na okres

(pieczęć)

Przewodniczący
Komisji Kwalifikacyjnej

Załącznik Nr. 3 do rozp. Min. Roln.
i Ref. Roln. z dnia 2 lipca 1935 r. (poz. 339).

Nr.

ŚWIADECTWO POKRYCIA.

Ogier kategorii rasy
(nazwa)
po ogierze
(nazwa, rasa)
z klaczy
(nazwa, rasa)
posiadający świadectwo uznania Nr., wydane przez Komisję Kwalifikacyjną
przy Izbie Rolniczej w

pokrył klacz urodzoną w 19..... r.
(nazwa)

maść i odmiany

rasa (typ)

po ogierze
(nazwa, rasa)

z klaczy
(nazwa, rasa)

Daty skoków

po raz	1	2	3	4	5
w dniu					

Właściciel klaczy

miejsowość

gmina powiat

....., dnia 19..... r.

Podpis właściciela ogiera

Nr.

Ogier
(nazwa)

pokrył klacz
(nazwa)

urodzoną w 19..... r.

maść i odmiany

rasa (typ)

po ogierze
(nazwa, rasa)

z klaczy
(nazwa, rasa)

Daty skoków

po raz	1	2	3	4	5
w dniu					

Właściciel klaczy

miejsowość

gmina

powiat

DOWÓD URODZENIA ZREBIĘCIA ¹⁾.

Klacz (nazwa)..... urodziła dnia..... 19..... r.

w..... gmina..... powiat.....

ogierka..... nazwa zrebienia, maść i odmiany.....
klaczkę.....

Właściciel klaczy w chwili jej ożrebiecia się.....

....., dnia..... 19..... r.

(pieczęć)

Podpis wójta gminy

lub

Przedstawiciela instytucji upowaznionej do
prowadzenia ksiąg stadnych ²⁾

Zmiany maści i odmian

Zmiany właścicieli

Podpis odbierającego
świadectwo pokrycia

....., dnia..... 19..... r.

UWAGI ¹⁾ potwierdzenie urodzenia zrebienia winno być dokonane nie później niż w ciągu roku od dnia urodzenia zrebienia.

²⁾ w przypadku, gdy klacz, która urodziła zrebie wpisana jest do księgi stadnej.